

בתי המשפט

000145/00 קפ

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריז'ד-שפירא

בעניין: **שאול ויסמן שמאלי**
ע"י ב"כ עווה"ד ניסן ויסמן **המבקש**

נגדי

1. חגי גולן - על ידי עוזי מושקט
2. משה ליכטמן

החלטה

1 בגין כתבה עיתונאית שפורסמה ב - 26.12.99 בעיתון גלובס (להלן: "העיתון") ובאתר
2 האינטרנט של העיתון, הגיש מר שאל וייסמן (להלן: "הקובל") באמצעות בא כוח ע"ד
3 ניסן וייסמן [להלן: "ביב'ה הקובל"] קובלנה פלילית פרטית.

6 הקובלנה המתוקנת הרלוונטית להחלטה זו (להלן: "הקובלנה"), הוגשה נגד חגי גולן, עורך
7 העיתון ונגד משה ליכטמן, עורך מדור נדלין בעיתון (להלן: "הנאשימים"). הנאשימים
8 מיזוגים על ידי עורכי הדין יורם מושקפט וgil רווה (להלן: "הסניגוריים").

לא לモתר לציין, לראשוונה הוגשה הקובלנה לבית המשפט בתאריך 27.9.00 ומואז תוקנה
מספר רב של פעמים, לבקשת ב"כ הקובל ובעקבות טענות שהעלו הסניגורים, כולה
מפרוטוקול בית המשפט.

14 בפנים בקשה למחוק את הקובלנה וזאת מהטעמים כדלקמן:

16 הקובלנה לא כוללת את הפרטים המלאים של הנאים, באשר חסרים בה מספרי
17 תעודות זהות שלהם וכתובות מגורייהם, כדרישת סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי
18 [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"').

19

בתי המשפט

קפ 000145/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריזק-שפירה

- ב. יש למחוק את כל אותו חלק של הקובלנה המתייחס לפרסום הכתבה באינטרנט. על פי הטענה, אתר אינטרנט איינו "אמצעי תקשורת" כהגדרתו בסעיף 11 ג' לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 שעליו נסמכת הבקשה, ואיינו בכלל בהגדרות שבפקודת העיתונות. לטענת הסניגורים, מכיוון שמדובר באישום פלילי, מן הדין ליתן למושגים הרלוונטיים פירוש המקל עם הנאשמים.
- ג. יש למחוק את הקובלנה ככל שהיא מתייחסת לנאים 1, עורך העיתון. על פי הטענה אין להטיל על נאים 1 אחריות פלילית בגין דברים שפורסמו בכתב, שכן הוא, כעורץ, איינו יכול לקרוא את בל הכתבות הרבות המתפרסמות בעיתון. לחילופין, גם אם יש עליו אחריות, הרי זו "אחריות מיניסטריאלית" בלבד.
- ד. יש למחוק נגד נאים 1 את החלק המתייחס לפרסום באינטרנט, גם אם הטענה בכללותה באשר לאינטרנט לא תתקבל; וזאת, מושם שקובולנה עצמה לא נטענה שהנאשם 1 עורך את אתר האינטרנט של העיתון.
- ה. באופן טבעי, ביקש ב"כ הקובל לדוחות את הבקשה וטען שאין מקום לאבחנה בין פרסום בעיתון לפרסום באתר האינטרנט באשר המדבר באותו כתבה שהתפרסמה בשני ערוציו התקשורת של העיתון: הראשון - העיתון המודפס והשני - באתר האינטרנט.
- ו. לטענת ב"כ הקובל, ראוי ליתן לחוק הרלוונטי פירוש התואם את תכליתו. והוסיף, שבפרשו את החוק על בית המשפט לשיטת אל ליבו את העובדה שכיוום לזכור שכיוום מדפסים עיתונים במקלחת ובמסכי מחשב ולא במכבש דפוס. משכך, הגיעו, פרסום באינטרנט כמו זה כפרסום בעיתון או בטלוויזיה. הפרסום באתר האינטרנט היוו דרך נוספת של הפצת העיתון ויש להתייחס לאתר האינטרנט כל "דוכן מכירה".
- ז. עוד טען ב"כ הקובל, שבשלב ראשוני של המשפט ובטרם שמייעת ראיות, אל לבית המשפט להידרש לביקורת מידת אחריותו של מי מהנאשמים. וגם אם יימצא, לאחר שמייעת הראיות, שאחריותו של עורך היא "מיניסטריאלית", אין בכך כדי לשלול את אופייה הפלילי של האחריות.

בתי המשפט

קפ 000145/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריזק-שפירה

לטענה הפורמלית, באשר למספרי תעוזות זהות של הנאים וכתובות מגוירותם ב"כ הקובל לא התייחס.

לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים ועינתי בסיכומייתם בכתב ובאסמכתאות שצידר כל אחד מהם, הגעת למסקנות כדלקמן:

1. באשר לפרשנות החוק -

א. בכלל, צודק ב"כ הקובל בטענתו של חוק פלילי, כאזרחי, יש ליתן פירוש התואם את תכליתו, בהתאם לכוונת המחוקק. כבר בסוף שנות ה-70- של המאה עשרים, קבע כב' השופט ברק (כתוארו אז) בפסק דין שיצא מ לפניו בית המשפט העליון בע"פ 787/79 מזרחי נ' מ"י כי :

”**AMILOTIYO SHL HOKH AINON MBCRIM SHISH LKOBOSHM BEAZROT MILONIM...HOKH PLILYI, BEMO SHL HOKH PLILYI ACHOR, AINON LFRASHO UL DRZH CMZOMS WLA AL DRZH HAHARABA, ALA AL DRZH MTON MSHMUAH HAGIONIT WTEBUAH LLSHON HOKH CDI LHAGESIM AT MTRAT HAKIKAH.**”.

מאז, בשורה ארוכה ועקבית של פסקי דין, חזר בית המשפט העליון על הגישה הפרשנית - שימושי החוק הם מושגים דינמיים בוגדר ”רענון חי ומתפתח”, להבדיל מהגדירה מילונאית שהיא, ברגע, קבועה ועומדת. ראו לעניין זה פסק הדיון בע"פ 3027/90 **חב' מודיעים נ' מ"י**; פ"ד מה (4), 364 ודן"פ 4390/91 **מ"י נ' חאג' יחיא**, פ"ד מז (3), 661.

בתיקון 39 לחוק העונשין, נתן המחוקק ביטוי לגישה פרשנית זו וקבע בסעיף 34 א' :

בתי המשפט

קפ 000145/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריין-שפירה

1 "ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו (ההדגשה שלי
2 ד.ר.ש) יוכרע העניין לפי הפיוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת
3 אחריות פלילית לפי אותו דין".

4 ב. הסעיפים הרלוונטיים לקובלנה זו הם :

5 7 סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 הקובלע פרסום מהו :

6 9 " (א) פרסום, לעניין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדף,
7 10 לרבות ציוד, דמות תנוועה, צליל וכל אמצעי אחר.

8 11 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרבי פרסום אחרות
9 12 ההדגשה שלי - ד.ר.ש) -

10 13 (1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגישה לאותו אדם או לאדם
11 14 אחר זולת הנפגע :

12 15 (2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנسبות, להגיע לאדם זולת
13 16 הנפגע."

14 18 סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, מפרט את המהוים המהווים עבירה וקובע :

15 20 "המפרסם לשון הרע, בכוונה לפוגע, לשני בני אדם או יותר זולת
16 21 הנפגע, דינו - מאסר שנה אחת.

17 23 סעיף 11 לחוק קובלע אחריות בשל פרסום באמצעות התקשרות ומגידיר :

18 25 "(ג) בחוק זה -
19 26 "אמצעי תקשורת - עיתון כמשמעותו בפקודת העיתונות (להלן: "עיתון")"
20 27 וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הנחיתנים לציבור;

בתי המשפט

קפ 000145/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריזק-שפירה

1 "עורך אמצעי תקשורת" - בעיתון - לרבות עורך בפועל, ובשידור -
 2 לרבות עורך התוכנית שבה נעשה הפרסום;
 3 "אחראי לאמצעי תקשורת", בעיתון - המוציא לאור, ובשידורי רדיו
 4 וטלוויזיה - מי אחראי לקיומם.

5 סעיף ההגדרות לפקודת העיתונות קובע:

6 "עיתון" פירושו כל דבר-דף המכיל חדשות, ידיעות, סיפורים-
 7 מאורעות, או כל הערות, ציונים, או ביורים בקשר עם אותם חדשות,
 8 ידיעות או סיפורים-מאורעות, או עם כל עניין אחר בעל חשיבות ציבורית,
 9 הנדפס בכל לשון והיוצא לאור בישראל למכירה או להפצת-חיננס,
 10 לעיתים קבועות או בלתי-קבועות, אך אין הוא כולל כל דבר-דף היוצא
 11 לאור ע"י ממשלה ישראל או לمعנה;

12 **"נדפס" פירושו הtoutak במכבש-דף;**

13 **"מכבש-דף" כולל כל מכונת-דף ומכשיר-דף שסוגלו והיעודים**
 14 **כנראה לשמש להעתיקת מילים, תמונות או אותות על גבי נייר, או על بد**
 15 **או על חומר אחר ביזא זהה, אך אין הוא כולל כל מכשיר המכון**
 16 **והמשמש רק להעתיקת תרשימים או כל מכשיר פוטוגרפיה גרידא הנועד**
 17 **והמשמש רק להעתיקת צילומים, או כל מכונת- כתיבה או כל מכשיר**
 18 **מייטלט אחר המכון והמשמש להעתיקת מילים או אותות בשאותו**
 19 **מכשיר או אותה מכונה אינם משמשים אלא להעתיקת מסמכים שהם**
 20 **באמת ובתמים מסמכים מסחריים או פרטיים;**

21 **"בעל" פירושו גם הבעל היחיד של עיתון וגם האנשים אשר, אם**
 22 **מהיותם שותפים או מסיבה אחרת, מייצגים כל חלק או טובת-הנהה**
 23 **בעיתון והם אחראים לכך, הן בין עצם והן בין האנשים**

בתי המשפט

000145/00 קפ

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריז'ד-שפירא

המייצגים באותו האופן את החלקים האחרים או טובות-ההנאה האחריות באותו העתון, אך לא שום אדם אחר זולתם”;

”תכלית דרישת הכתב מוגשתת כל אימת שהדברים שנאמרו על נזון האמרה, הונצחו ושורמו, בין אם על-ידי השיטה ”המיושנת” של העلاتם על הכתב ובין באמצעות שבחידושי הטכנולוגיה, המבוסס על אותן חשמליים ואחרים, שאינם ניתנים לפענוח חזותי דוגמת הקלטת הקול על גבי סרט הקלטה ומידע הנשמר בזיכרון של מחשב אלקטרוני...הטענה כאילו יש להגביל את השימוש בסעיף 10 א' רק במקרים בו נרshima האמרה בכתב ממש (בגון על נייר), חוטאת לרעין העומד ביסודו הסעיף הנ"ל”.

מה עוד שמדובר באותו כתבה שפורסמה בעוד ארוץ תקשורת המוני.

ובדרך של היקש ונזירה שווה, הגבלת איסור הפירסום רק לאמצעים המאוזכרים בחוק והתעלומות מחידושים הטכנולוגיים, מהוות פירוש מצומצם ובלתי ראי, הפוגע במטרות המחוקק, הגם **שבהליך פלילי** עסקין.

2. באשר לטענות כל שכן מתייחסות לנאים 1:

מקובלת עלי עמדת ב"כ הקובל כי שלב של טענה טרומית אינו שלב שבו בית המשפט מכירע באשר להיקף אחוריותו של מי מהנאשמים. בכך יכול בית המשפט להתייחס אך ורק לאחר שמייעת הראיות. כאמור, תפקידו של העורך לבדוק את הכתבות המפורסמות בעיתון ולא יכול להתנער ממנה בטענה שלא ידע. וגם אחוריות מינistrarאלית היא אחוריות פלילית.

ולאור קביעתי שהפרסום באינטרנט אינו אלא דרך הפצה נוספת לפרסומו של העיתון. מתייחסות המסקנה, שאם הנאשם 1 אחראי לפרסום, מידת אחראיותו

בתי המשפט

קפ 000145/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת דורית ריין-שפירא

1 לפירסום באינטרנט זהה לאחריותו לפירסום בכל דרך אחרת.لاقורה, האחריות
2 היא לכיתה, וכשם שאחריותו של עורך עומדת אם הכתובת מודפסת בעיתון, כך היא
3 קיימת ועומדת כשהכתובת מוקדמת על צגי מחשב באתר רשמי של העיתון.
4

5 באשר לחסרים של פרטיים אישיים, גם שעלה פי חוק חובה לכלול אותם, אין
6 במאידך זה כדי לмотט את כתוב הקובלנה ולהביא למחיקתו. כפי שקבעתי בהחלטה
7 קודמת, מכיוון שהותם של הנאים ידועה ואני בחלוקת, איןני מוצאת שראוי
8 היה לסייע לחזור ולטעון הטענה ואני דוחה אותה.
9

10 ניתנה היום, כ"ט בתשרי תשס"ב, (16 באוקטובר 2001), במעמד הצדדים.
11

דורית ריין שפירא, שופטת

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22